

ELSŐ ÉVFOLYAM — 2. SZ.

SATU-MARE, 1933. MÁJUS 1.

UJ CIMBORA

Az Uj Cimbora Családszövetség képes gyermeklapja

MEGJELENIK HAVONTA HÁROMSZOR

SZERKESZTI ES KIADJA:

F. LÁSZLÓ MARCELLA



BCU Cluj / Central University Library Cluj

Círmos cica képe

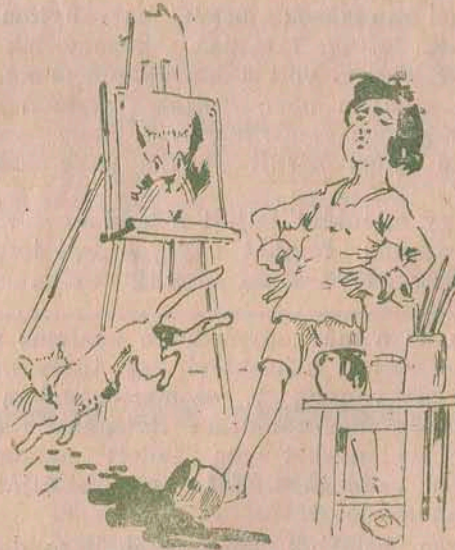


Szörnyű büszke most Gyurka barátunk
Nagyszerű is mit e képen látunk.
Kezében a festékes tál, pemzli,
Bizony, Gyurka festő akar lenni.

Círmos cica gyönyörködve látja,
Milyen ügyes kicsi kis barátja.
Hűségesen kuporog a széken
Amíg Gyurka festéget a képen.



Szegény Círmos nem sokáig örül
A festéshez segítségül kerül,
Mert a Gyurka kapja a kezébe,
S Círmos lábbal rámozol a képre.
Az gondolja, hogy a cica lába
Szébb figurát fest majd a táblára.



Kész van a kép, Gyurka büszkén nézi,
Nos, hogy tetszik? A Círmostól kérdi.
Círmos csak egy pillantást vet rája,
Hogy mit festett róla a barátja.
No — hisz ez egy füles bagoly nem én!
El is rohant ijedtében szegény.

Hedvig néni.

Círmos cica képe

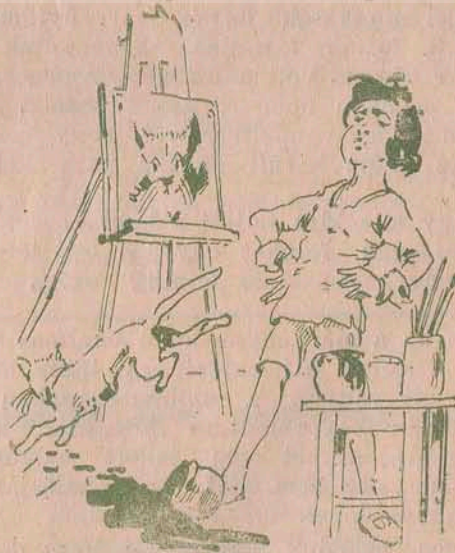


Szörnyű büszke most Gyurka barátunk
Nagyszerű is mit e képen látunk.
Kezében a festékes tál, penzli,
Bizony, Gyurka festő akar lenni.

Círmos cica gyönyörködve látja,
Milyen ügyes kicsi kis barátja.
Hűségesen kuporog a széken
Amint Gyurka festeget a képen.



Szegény Círmos nem sokáig örül
A festéshez segítségül kerül.
Mert a Gyurka kapja a kezébe,
S Círmos lábbal ráházol a képre.
Azt gondolja, hogy a cica lába
Szébb figurát fest majd a táblára.



Kész van a kép, Gyurka büszkén nézi.
Nos, hogy tetszik? A Círmostól kérdi.
Círmos csak egy pillantást vet rája,
Hogy mit festett róla a barátja.
No — hisz ez egy füles bagoly nem én!
El is rohant ijedtében szegény.
Hedvig néni.

Föld alatt, föld felett

AJÁNLÁS:

*Ezt a mesémet
a Minden Idők
Minden Gyerme-
kének irtam...*

I r t a : L á s z l ó M a r c e l l a

Első kötet.

A VIRÁGOK KIVÁNCISISÁGA.

A park a város kellős közepén terült el és tele volt ültetve szebbnél szebb virággal. Ezek a virágok kényesen ingatták magukat a szellőben. Büszkék voltak arra, hogy bennük minden ember, akár szegény, akár gazdag, egyformán gyönyörködik.

Volt ott mindenféle színű virág. Bársonyos szirmu árvácskák, délceg magas dáliaik, büszke krizantémok, hófehér violák, hajladozó piros rózsák, kicsi, apró szőnyegvirágok és egy márványmedence körül tüzpiros muskátlik.

A virágok már mind ismerték egymást. Volt olyan, amelyik már tavaly is ott viritott a parkban, a legtöbbit azonban tavasszal ültette oda a kertész. De a márványmedence csak néhány napja került a virágok közé. Egy reggel munkások jöttek, márványtömböket hoztak, fűttek, faragtak, kopácsoltak és estére már kész is volt a márványmedence. A virágok azonban nem voltak tisztában a márványmedence rendeltetésével, hogy mire kell az és miért került pont a park kellős közepébe?

Ha ugy estenkint feljött a hold és a virágok összedugták fejüket egy kis esti terefére, a márványmedence mindig szóba került.

— Óh az a márványmedence unalmas vén legény! — sietett kijelenteni egy tüzes muskátli. Én ott vagyok a szomszédságában és már többször megpróbáltam társalgást kezdeni vele, de egyebet nem tudott mondani, mint: igen, vagy nem. Ezt csak belátjátok, hogy unalmas dolog.

— Igen, belátjuk, nagyon unalmas dolog — bólongattak a virágok. Egy már száradóban levő katángkóró, amelyet csak szájalomból hagyott ott a kertész, a dália levelei alatt, mégis mindig fennhordta az orrát — gúnyosan szólt oda a bólongató virágoknak:

— Én azt hiszem, inkább azért nem beszél veletek, mert kissé ostobáknak tart benneteket, csak locsogtok, fecsegtok. S aki ko-

molyan gondolkodik, nem szívesen áll szóba az üresfejű fecsegőkkel.

A virágok felszisszentek:

— Mi üresfejű fecsegők? Ez nagy sértés a virágok családjára nézve. Egy krizantémum, amelyik tegnap ünnepelte az első bimbó kípattanásának az ünnepét, megmondta a véleményét a katángkórónak:

— Katángkóró! belóled az irigység beszél. Amíg szép voltál és fiatal, amíg az a karesu szitakötő minden alkonyatkor felkeresett téged, addig együtt örültél velünk. De most, hogy megöregedtél, meghervadtál, s nem törődik veled senki, mert rossz nyelveddel mindenkit megbántottál, most irigységgel gondolsz azokra, akik örülnek az életnek.

— És megrágalmazod alaptalanul a saját mezzetségedet — vette át a szót a komoly dália. Ha szerencsés is tereferélni a virágok, azért azt még senki nem mondta róluk eddig, hogy üresfejű fecsegők. És ha a márványmedence nem elegendik társalgásunkba, tud meg annak más oka van, nem pedig az, hogy műveletleneknek és tudatlanoknak talál bennünket.

— Csunya dolog a civakodás — szólt bele a vitába a komoly harangvirág. Inkább azt igyekezzünk megtudni, hogy mi oka van a márványmedencének hallgatagságba burkolóznai előttünk.

Ezt minden virág helybenhagyta. Tényleg, inkább azon igyekezzünk, hogy megtudjuk a márványmedence rendeltetésének okát, vélekedtek mindnyájan. Ebben a percben egy édesen trillázó, dalcs ajku fülemüle szállt le egy piros rózsabokor hajlós ágára. A délcegnövésű dália, a rózsabokor szomszédja, rögtön szóba ereszkedett a fülemülével, elmondta a történeteket és kérte a fülemülét, hogyha tudna valamit a márványmedencéről, mondja el nekik, mert a virágokat nagyon érdekli, hogy tulajdonképpen mi sorsra van szánva a márványmedence közöttük. Mert azt megértik, hogy őket azért ülteti, öntözi és gondozza a kertész, hogy illatukkal, szépségükkel gyönyörködtessék az embereket. De az

az unalmas márványmedence? Az ugyan se nem szép, se nem illatos, benne ugyan nincs mit gyönyörködni.

— Ez igaz, kedves dália hugom, — mondta a fülemüle — a márványmedencének sem szép színe, sem illata nincs, de azért lehet fontos rendeltetése. Aminthogy van is. Majd megtudjátok nem sokára. Többet én sem mondhatok. No, ég veled, szép dália. Üdvözöld nevemben a többi virágokat. Nekem ma még a Nagyerdőn kell lennem. Pintyőke kisasszony eljegyzését tartják este s az eljegyzési ünnepélyen nekem kell a nyitányt écnkelnem. A Nagyerdő pedig messze van ide. Megbillentette szármait és a magasba emelkedett. Dália fölnézett, de már nem látott csak egy icipici mozgó pontot, azután az is eltűnt.

A virágok megint csak nem tudtak többet a márványmedencéről. Viola kisasszony suttogva jegyezte meg:

— Homályos az ügy, nagyon homályos, nem lehet tisztán látni benne.

— Mondanék én valamit — szólalt meg egyszerre a fenyő tövéről a karsu fehér öszirózsa.

— Halljuk! Halljuk! — integettek biztatón minden oldalról.

— Holnap pirkadás után — kezdte a karsu öszirózsa — három pillangó fog engem meglátogatni. Mind a három kérébe jön hozzám, de én csak annak leszek a felesége, amelyik meg tudja mondani, hogy a márványmedence, miért van közöttünk a park kellős közepén.

— Nagyszerű! pompás! igazán jó gondolat! kiabáltak vissza a virágok. És izgatottan várták a következő napot.

Az Uj Cimbora rajzpályázata

Kis cimborák! Örömet akarunk nektek szerezni, amikor rajzpályázati hirdetésünket közzé tesszük. Tudjuk, hogy sok jó rajzoló van közöttetek. Nos lássuk, mit tudtok? Nemesak rajzokat, hanem kifestett képeket is küldhettek be.

A pályázati határidő június 15. A sikeresült rajzokból kiállítás rendezünk, ameyen bizottság dönti el, melyek a legjobb rajzok. Ezek jutalomban részesülnek. A három első díj: egy-egy értékes ajándék, a három második díj könyv, a három harmadik díj csokoládé, a következő tíz rajz pedig díszesetben részesül.

A beküldött munkára irjátok rá a neveket, éveitek számát, osztályt, amelyikbe jártok és a város nevét.

Készíthettek rajzokat a „Föld alatt, föld felett” e. nagymeséhez is, amely folytatásonként fog megjelenni. Ezek a rajzok is részt vesznek a kiállításon. Sőt, ha könyvalakban megjelenik ez a nagy mese, ugy a legjobban sikeresült rajzokat a könyvben is megjelentetjük, s külön jutalomban részesítjük. Ez utóbira a felsőiskolások is pályázhatnak.

HALADÁS.

Irta: Fáy András.

Dühös méreggel ugat a kutya a szaladó szekér után.

— Mit dühösködsz? — kérdezte a tehén — hiszen a kosi mit sem árt neked.

— Nem árt? — felel fogcsikorgatva az eb. — De halad, én pedig maradok.

Közmondás: A kutya ugat, a karaván halad. — Irigyli, hogy más boldogul.

Báránfelhők fenn az égen...

Báránfelhők fenn az égen,
Uszkálnak a fényességben.
Hová mennek? Hová szállnak?
Mely tájára a világnak?

Lenn a mezőn pitypang-virág,
Sárgatenger, merre szem lát,
Libapásztor, szöske lányka,
Füzi káncba, karikába.

Koszorut is fon belőle,
Illik éppen a fejére.
Napsugár a táncot járja,
Oly vidám a muzsikája.

Báránfelhők fenn az égen,
Uszkálnak a fényességben.
Merre? hol? a felhők útja,
Csak a Mindenható tudja.

Lánczy Magda.

Csevegés Tudóka Ferkóval

— Gyere csak ide Tudóka Ferkó, hadi nyomjak egy egészséges barackot a fejed bubjára barátságom jeléül, aztán, amint látom, igen unatkozol, menjünk ki a konyhakertbe és a gyümölcsösbe, nézzünk szét, mit lehet ott most április végén látni.

— Jó lesz, nagyon jó lesz, ezekre én is kíváncsi vagyok, hogy az elvetett magvak és elültetett hagymák kikeltek e már?

— Lám csak, már itt is vagyunk ebben a szép, rendezett konyhakertben. Tegyük be magunk után a kis ajtót, hogy be ne lopózhassanak utánunk a tyukok a baromfiudvarról. Most pedig nézz csak körül Ferkó és mondd el mit látsz te itt.

— Látni sok mindent látok, csak nem tudom a nevüket azoknak a növényeknek, amelyek itt kizöldültek.

— Hát először is az tűnik szemünk elé ugye, hogy milyen szép rend van itt a fölászott és beveteményezett földön. Középen egy széles és elég hosszú út. Két oldalt helyezkednek el véggel erre a főútra a különböző veteményes ágyak. Az egyes ágyak között keskeny utat taposott a kertész. Vajjon miért tette ezt, Ferkó, tudod e?

— Talán azért, hogy ne legyen kénytelen a veteményre taposni, ha ültet, vagy gyomlál.

— Ugy van, Ferkó. Nemesak a bevetett és beültetett területnek, de az utnak is hasznát veszi az ember. Nézzük meg csak tüzetesebben az egyes ágyakat, mi van azokban. Ezt a földönülő, széleslevelű, bokros növényt ismered-e, amelyik szép sorjában köríti majdnem minden ágyat?

— Igen, Apa, már ettünk is ilyet, saláta ez. Fejes saláta.

— Hát az ágyak belsejében mik azok a szép sorba ültetett, hengereslevelű növények? Ismered-e?

— Azok hagymák, de hogy felnyurgultak már!

— Az csak a hagyma szára, fiam, a feje az értékesebb része, a földben van.

— Ni, apa, mi az az élénk zöld színű abban az ágyban?

— Az sóska, fiam. Az a másik ott megspenót. Én ugy tudom, hogy te mindkettőt nagyon szereted, ha jól elkészítik.

— Nem ismerem azokat a bokrokat sem,

ott végig a kerítés mellett. Hogy hívják azokat, apa?

— Azok fiam, ribizli és köszméte bokrok. Ott, egészen benn a kerítés mellett pedig a málna bokrok foglalnak helyet.

— Apa, látok itt olyan ágyat is, amelyiket egészen legereblyézt a kertész. Miért tette ezt?

Azt ugy kell fiam. Bizonyára valami zöldségféle, mondjuk sángarépa, petrezselyem, retek, vagy más aprómagu féle. Így vetik a hagyma és mákmagot is, utána jól lehengerelik, hogy jól a földbe nyomuljon a mag. Ugyhamarabb kikél.

— Apa, ni, ott a gyümölcsösben látok egy világossárga levelű fát. A többi még csak most hajtotta ki a rügyeit és ez már milyen lombos.

— Nem levél az fiam, hanem virág. Somfa virág. A somfa és a mogyoró bokor virágozik legkorábban a gyümölcsösök között.

— Ni, apa, mi ott az a csomós azon a másik faágon? Talán csak nem hernyó?

— Sajnos, az és pedig a gyümölcsfák legveszedelmesebbik ellensége, az araszoló hernyó. Nézzük meg közelebbről. Világoszöld, vékonytestű állat. Ez már kora tavasszal kikél tojásaitól és falánk éhesen alig várja, hogy kibujjék rügyéből a levél, vagy a virág, ez azonnal leeszi. Megfosztja a fát légző és gyümölcsfejlődő részétől ezzel — mondhatni — teljesen használhatatlanná teszi a gyümölcsfát.

— Miért nem védekeznek ez ellen is az emberek, apa?

— Nehezen lehet pusztítani fiam. Főleg éjjel garázdálkodik, nappal pedig ugy meghúzódik a fa kérgén, vagy rügyalján, hogy alig veszi észre az ember.

— Miért hívják araszolónak ezt a hernyót apa?

— A mozgásában van a neve. Olyan, araszoló módon halad. Mozgassunk csak meg egyet. Nézd, megindul. Előbb jól lerögzíti magát hátsó része felé lévő apró lábaival a faághoz, az elejét és a derekát jól előre nyújtja, ott megkapaszkodik, aztán utánna húzza a hátsó részét is. A dereka közben egészen felpuposodik mint a haragos macskaké. Így folytatja útját egyik ágról a másikra, közben eszik rendületlenül. Nagyon

szapora állat, azért is igen veszedelmes a gyümölcsfára nézve.

— Mégis csak pusztítják valahogy ezt a kártékony férget?

— Igen, permetezéssel fiam. Rézgálie, oltott méz és Arzola nevű anyag megfelelő mennyiségű vízbe feloldva, ez a legjobb mérge. Ettől biztosan elpusztul. Ezt az egy példányt se hagyjuk élni fiam.

— Lám csak egészen a gyümölcsös kert végére értünk, ha már itt vagyunk, erről a kizöldült fűzfabokorról vágjunk le egy ágat és csináljunk belőle sipot. Fűzfasipot csak

kora tavasszal lehet a legkönnyebben csinálni. Ha megindul az ágakban a medvkeríngés, akkor a fiatal hajtások kérgét könnyen le lehet húzni. Kész is van már a fűzfasip, meked adom, játszd el rajta a legszebbik nőtádat, ifiam.

Bacsoni János.



Virágos Erdély

Láttatok ti már virágos rétet, gyermekek? Ahol száz és száz virágfejet ingat-ringat kényesen a szellő? Milyen gyönyörű, szívet-lelket gyönyörködtető látvány a rét, az udvar, a kert, ha tele van nyíló, illatozó virágokkal. Ma már a nagyvárosok is versenyeznek abban, hogy minél szebben és izlésesebben díszítsék tereiket, uccáikat virággal.

„Aki a virágot szereti, rossz ember nem lehet” — mondja a költő. Azért mondja a költő, mert aki a virággal bibelődik, azt neveli, gondozza, nem ér rá gonoszságon törni a fejét.

Bizonyára így gondolkozott az a kertész bácsi is, aki az Uj Cimbóranak egy esomó különféle virágmagot ajándékozott. Van abban a csomóban nefelejts mag, oroszlánszáj, cynia, portulánka, pillangó virág, kassai rózsza, harangvirág, mahónia, őszirózsza mag, amit csak összenyalóbolhatott hirtelen az a kertész bácsi, amikor elmentünk egy kicsit szétnézni a kertészetében.

— Tetszik tudni — így mondta a kertész bácsi — én szegény ember vagyok pénzem nines, de ezt a kis ujságot szeretném mégis valamivel megsegíteni. Hát azzal segítem meg, amim van — s összenyalóbol egy esomó virágmagot. — Tessék elfogadni tőlem, jószívvvel adom. Nem sokat érő, de azért megemlegetnek még erről engem a gyermekek. Mert nem az, hogy mit ér a csomó virágmag, hanem a gondolat: hogy a gyermekek megszeretik majd a kertészkedést...

— Áldja meg a jó Isten ezt a kertész bácsit. Ő bizonyára messze tul látott az évenken, amikor ezeket mondta és arra gondolt, hogy azok a bolgár kertészek, akik olyan nagyszerűen értik a kertészetet, lassan előregednek, vagy visszamennek hazájukba, akkor ezeknek a helyét a ti soraitok közül, nektek kell majd elfoglalni, gyermekek. Hogy éppen olyan híres, vagy még híresebb kertészek legyetek, mint amilyenek a bolgár kertészek. Erre gondolhatott a kertész bácsi, amikor ideajándékozta azt a csomó különféle virágmagot.

Mi hát elküldjük nektek szívesen. Küldjete be levélben 7 Lei portóköltéséget bélyegben és annyiszor 2 Leit, szintén bélyegben, ahány féle virágmagot akartok kérni.

A portulánka, oroszlánszáj, kassai rózsza, cynia, őszirózsza nyáron virárganak, ha még május elején elvetítek őket, de már nefelejts, harangvirág, mahónia, csak jövőre nyitnak, ezek, különösen a harangvirág és a mahónia évelő növények.

Aztán nem csak ezeket a virágmagvakat lehet ám vetni, hanem más fajtaikat is, amelyeket pár leiert megvásárolhattok a boltban. Nines virágos kertetek? Udvarotok? Lehet ládikában, eserépbén is virágot nevelni. Pl. violát, petuniát, muskátlít. Az a fő, hogy minden gyermek maga gondozza a virágját.

Ültessetek minél több virágot gyermekek. Szeressétek, ápoljátok a virágot, mert a virág szeretete a lelket nemesíti.

A skót nadrágja

Vidám szindarab

Irta: Garabonciás.

Személyek: Nagymama, anya, Karesi, Pisti.

(Szín: Szoba berendezés. Édes anya az asztal mellett varrogat, nagymama a kályha melletti karszékben üldögél, kötöget, időnkint bölögat.)

Édesanya (aki a Karesi nadrágját foltozza, mérges hangon szól oda a nagymamához): Nahát ez hallatlan! Nézzen ide anyám!

Nagymama (komikus ijedtséggel felriád): Mi az? Mi az? Török tört be, vagy a tatár?

Édesanya: Dehogy is török, dehogy is tatár, hanem ez a gézengúz Karesi...

Nagymama (ijedt komikummal): Hogy a Karesi tört be? Hova tört be? Jaj Istenem!... Mit csinált ez a gyerek?

Édesanya: Képzeld anyám, megint elszakította a nadrágját. Két napja raktam tele folttal — s ehol — akkora szakadás van rajta, mint a tordai hasadék.

Nagymama (szörnyülködve): Óh... óh... mint a tordai hasadék? Hisz ez rettenetes lehet. Csoda, hogy ki nem eseti szegény a nadrágjából. Aztán édes leányom, láttad te már a tordai hasadékot?

Édesanya: Nem én, anyám, de tudom, az sem lehet nagyobb, mint a Karesi nadrágján a szakadás. (Sóhajtván a közönséghez) Csak azon csodálkozom, hogy mi, az édesanyák még eddig nem sztrájkoltunk. Mert ezt a folytonos nadrágfoltozást nem lehet már győzni. Ma, amikor a Gerle 13. keresztülrepüli az Alpokat, meg a Földközi tengert, csodásabbnál csodásabb találmányok gazdagítják az emberiséget, mi itt foltozgassuk a Janesi, Misi, Karesi, meg a többi haszontalan népség nadrágját. Mert vigyázni tudnak is ezek!

Nagymama (szelíden): Óh, édes leányom, majd vigyáznak, ha megnőnek.

Édesanya: Szépen! Addig én csak foltozgassam a ruhájukat? A minap is mi történt? Kirándulásra mentek az erdőbe a gyerekek. Az első legmagasabb fáján szarkafészket vettek észre. S kinek másnak jut eszébe szarkatozás rántottát enni vacsorára, mint Karesinak és Pistinek!

Nagymama: Szarkatozás rántottát?

Édesanya: Igen. Hazajönnek a kirándulásról, a két gyerek már az uccakapuból kiáltja: — Anyuka! Anyuka! Szarkatozás rántottát eszünk vacsorára!

— Mit, szarkatozás rántottát? Hol a szarka-

tozás? kérdem én. Erre Karesi nagy büszkén kezdi gombolgatni a kabátját, mivel hogy belül, az ingébe rakta a tojasokat. Akkor látom, hogy valami sárga egyveleges lé kezd végig szivárogni a ruháján. Fordulj meg te gyerek, mi van veled? rivallok rá. Uram, teremtöm, olyan szakadás van hátul a nadrágján, hogy majd kiesik belőle. Kikapott ugyan a nadrágért, de ő csak a szarkatojasokat sajnálta:

— Jaj! jaj! nem eszünk ma szarkatozás rántottát. Pedig, hogy vigyáztam rájuk. Jól átfogtam a fa derekát, nehogy leessek és eltörjenek a tojasok. A végén még én vigasztalgtam: ne sirj, majd csinál anyuka valami mást helyette vacsorára.

Nagymama: Persze meg kellett újra foltozni a Karesi nadrágját.

Édesanya: Ez az éppen. A tudósok mindig új találmányokon törnek a fejüket. Olyan nadrágot találnának már fel, amelyet nem kell soha foltozni. (Ebben a pillanatban felpattan az ajtó és berobog Karesi és Pisti.)

Karesi (ujszágot lóbogat a kezében): Anyuka! Anyuka! A világ legujabb csodája! Fel-találták az elszakíthatatlan nadrágot. Egy skót bácsi találta fel. Itt van, itt írja az ujság!

(Édesanya, nagymama, Pisti, Karesi mind az ujság köré tódulnak. Karesi olvas):

— Londonból jelentí tudósítónk, hogy a skótokat valósággal lázba hozta annak a skót utazónak a kijelentése, hogy ő már 58 éve hord egy nadrágot!

Szavalthető tanukkal tudja igazolni állítását. A Scotland Yard detektívjei is nyomoztak az ügyben s hivatalos közleményükben megerősítik a skót vallomását.

Azóta a skótok mind ebből az anyagból vásárolnak ruhának valót a gyerekeknek.

Édesanya: Jaj, akkor ezután már csupa gyönyörűség lesz nekünk, édesanyáknak a sor-sunk, nem kell többé nadrágot foltozni. No, gyerekek, holnap lesz a napja, hogy irunk annak a skót bácsinak és egyszerre három véget rendelünk meg abból az elszakíthatatlan anyagból, amiből az a skót bácsi 58 évig hordott egy nadrágot.

Karesi, Pista: Jaj de jó lesz! Jaj de jó lesz! Ne holnap, hanem még ma írjuk meg azt a levelet!

(Függöny le.)

ÉDES ANYA POSTÁJA

A gyermek egészsége

Irja: Dr. Steuer Jenő

A bevezetőben modern gyermekvédelem kiépítésére való törekvésünket jeleztük.

Modern, vagyis egyéni gyermekvédelemre gondolunk. A mai orvosi tudomány ugyanis az egyén tanulmányozására fekteti a főszűlyt. A gyermek egyénisége a testnek és a léleknek az összekapcsolódása egy oszthatatlan egységbe. Ez a test-lélek kapcsolat folyton formálódik, változik: a test nő, a lélek, az értelem fejlődik. Ezért — már ezért is — nehezebb a gyermek teljes lényének a megértése. S amint a gyermek számára idegenek a mi fogalmaink a morálról, meg egyebekről, éppugy mi is nehezebben éljük bele magunkat a gyermek eszmevilágába, mivel az számunkra — fiatalkorunk elfeledése folytán — idegenné vált.

Éppen ezért csakis az, aki még meg tudta menteni a gyermekkorának gondolat és érzésszálányait, csakis az bírja meglátni a gyermekben azt, ami adva van, vagyis magát a gyermeket.

Csakis az ilyen szülő vagy nevelő bírja a gyermeknél a *jelen* nevelését végezni amellet, hogy egyidejűleg neveltje *jövőjét* is szem előtt tartja.

A testnek és a léleknek kapcsolatát az a kölcsönhatás mutatja legjobban, amellyel a kettő egymásra van utalva s amely a legmesszebbenében éppen a nevelésnél nyilvánul meg.

A nevelés ugyan is nemcsak a lelket fejleszti, a szellemi képességeket műveli és gyarapítja, hanem egyszersmind a testműködéseket is normális keretek és méretek között tartja. A nevelés segíti kifejleszteni a test szerveinek az alkalmazkodását az élet követelményeihez s ugyancsak a nevelés az, amely egyben mértékletességhez is szoktat.

A neveltlenség s az idegesség szinte rokonjelenségek. A társadalmi közösséghez való alkalmazkodás hiánya lelki zavarokhoz vezet. A mértékletlenség pedig közvetlenül szervi megbetegedés okozójává lesz.

A kis cimborák sajtóbemutatója április 30-án

lesz Szatmáron. „Zizi története“ című nagy mesejátékot fogják bemutatni a kis cimborák.

Közel 40 szereplő játszik a darabban, amelynek a főszerepét: Zizit, Pollner Gabi alakítja, rajta kívül szerepelnek még: Lőrinczy Klára, Harkay Ica, Kun Natália, Szikorák Ica, Bakos Erzsike, Zeidner Ernő, Büte Margit, Gyügyey Mamei, Taar Gizi, Szücs György, Székely István, Keresztessy Ica, Taar Mariska, Podolák Zsuzska, Erdélyi Ica, Mihályka Margit, Bartha Ica, Nagy Ilona, Horváth Kató, Szikszay Ida, Büte Irén, Ujvárossy Mányi, Görbe Kató, Reichmann Sári, Lukács Irén, Bakos Rozália, Harkay Kató, Moskovits Lili, Béres I., Matolesi Gizi, Feicht Sári, Makranczy, Király, Vincze Irén, Nagy Ilona, Sza-

bó Mária, Szilágyi, Kazamér, Szücs Gy., Fülöp.

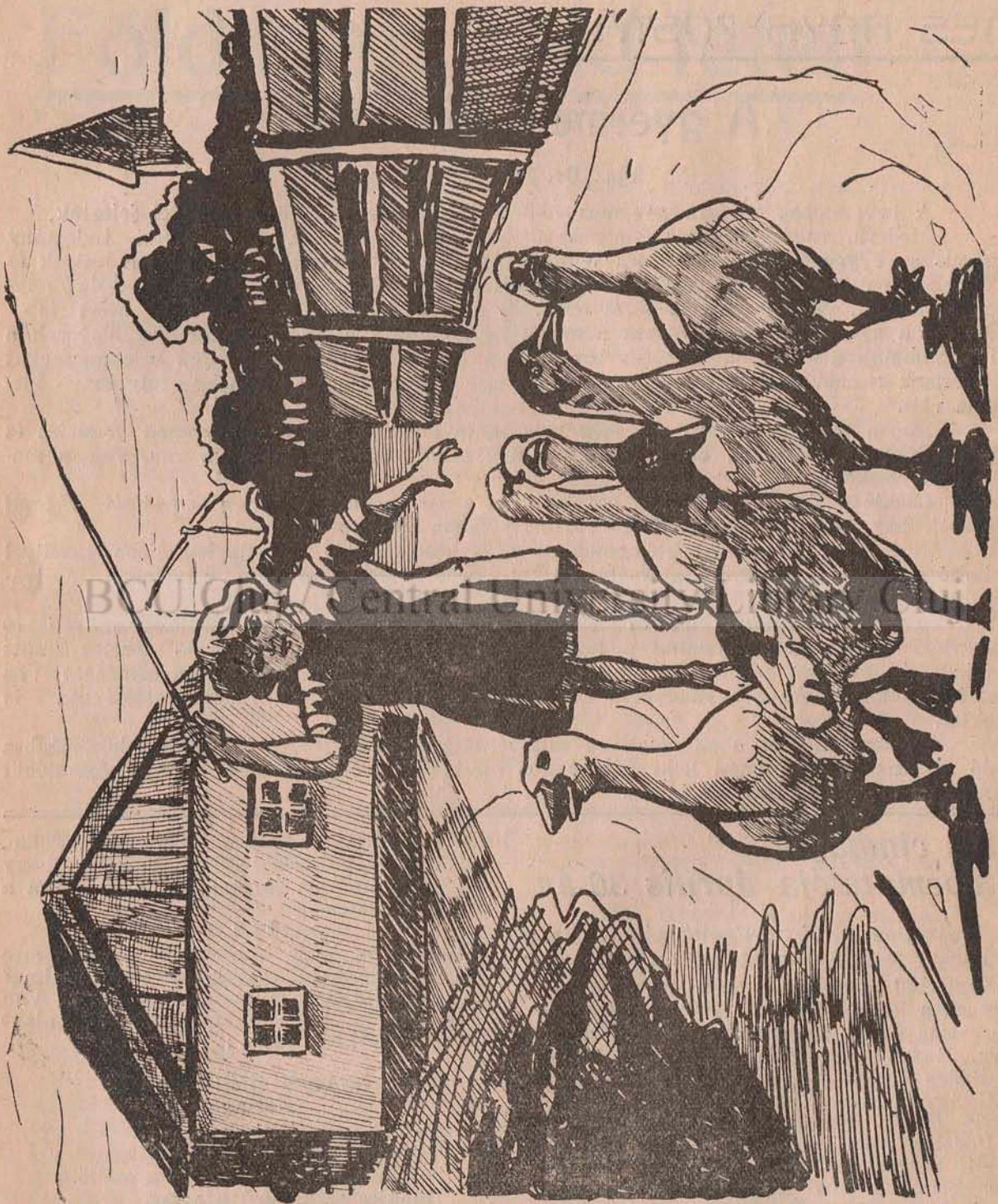
A rendezők kéri a gyermekeket, hogy most már pontosan járjanak el a próbákra a kijelölt napokon.

* *

Gondolom, hogy kíváncsiak vagytok erre a szép mesejátékra. Mi is lehet a tartalma? Hát majd jöjjetek el és nézzétek meg. Van benne több dal és énekszám. Ezek közül alant leközölünk nektek egyet:

Holdfényes éjjeli órán . . .
(Keringő)

Holdfényes éjjeli órán,
Táncba áll mind a tündérlány.
Selymes hajukkal játszik a szellő.
Bübjós szép most a világ,
Virággal rakva minden ág.
Szép párom, jöjj hát a láncba.
Szállj velünk a tündértáncba,
Hisz oly szép most itt a világ.



Hess! ki libák a mezőre!...

AHOGY KIS MUNKATÁRSAINK IRNAK.— *A kis diák levele szüleihez.* —

Kedves szüleim! Fáznak a füleim. Elfo-
gyott a kolbász. Nincs más csak a zöld ász.
Írja meg mamácska, van-e még almácska? Ha
van még belőle, én nem félek tőle. Kérek egy
jó zsákkal. Ne keverjék mákkal. Itt van a tél
vége. Tegnap egy ház ége. Tisztelem a macs-
kát, Küldjenek egy sapkát.

Kovács Gábor
I. gomnázista.

A Családszövetség hirei:

Elérkeztünk a második számhoz. Istennek legyen
érite hála. A Családszövetség eszméjél — örömmel
írhatjuk — megértette Erdély, mutatja az a nagy ér-
deklődés, amely minden oldalról megnyilvánul az in-
duló gyermeklap fenntartó szervezeté: a Családszö-
veltség iránt. Maga a sajtó is a legmelegebb hangon
ír az Uj Cimboráról. Temesvári Hírlap, Erdélyi
Lapok, Szilágymegyei Ujság, Szamos, Szatmári
Ujság, Hétfői Friss Ujság, Nagybánya és Vidéke,
Szatmármegyei Közlöny és különösen az Ellenzék,
amely a Családszövetség kiépítésének a gondolatát
domborítja ki nagyon szépen. Múlt számunkban meg-
kezdett családszövetségi tagok névsorát jelen szá-
munkban folytatjuk: Kovács Gyuláné Szatmár 100
lei, P. Kristó Xavér Ferenc Szatmár 100 lei, Ref. fő-
gimnázium Szatmár 100 lei, Boros Jenő Szatmár 100
lei, Cséh Gyuláné Szatmár 100 lei, Beregi István
Szatmár 100 lei, Zathureczky Károlyné Óvári 100 lei,
Leiblinger Mártonné Szatmár 100 lei, Gulth Lajos
Szatmár 200 lei, Kanizsai Jenő Lázári 100 lei, Csontt
Lénárd Szatmár 100 lei, Koós Kálmán Szatmár 100
lei, dr. Harsár Géza Szatmár 100 lei, Freund Chaim
Szatmár 100 lei, Grenzer Gábor Szatmár 100 lei,
Nagy Lajosné Óvári, 100 lei, özv. Boros Ferencné
Szatmár 100 lei, Boros Béla Óvári 100 lei, Hájttájer
Gyula Szatmár 100 lei, Fodor Sándor Szatmár 100
lei, Buus József Szatmár 100 lei.

Folytatjuk.

A KIADÓHIVATAL POSTÁJA.

Minden olvasónk, aki 10 előfizetést gyűjt,
félévig ingyen kapja az Uj cimborát. Mutat-
ványszámot kívánatra szívesen küldünk.
Eddig beérkezett előfizetések nyugtázása. *Egy-
évre előfizettek:* Ráthonyi Kristófká Hb. *Fél-
évre előfizettek:* Cuen Lia és Lucyka, Tereh
Ági, Fodor Ilonka, Papp Tibor és István, Hb.
Wiesel Sanyika Sülelmed. *Negyedévre előfi-
zettek:* Rakovszky Ferencné, Juhász Ilonka,
(Jövő számunkban folytatjuk.)

SZERKESZTŐI ÜZENET:

Palaky Jánoska Zsombolya. Örülél-e Jánoska a
Bátyó meséjének? Írdd meg levélben, hogy mi tet-
szett neked legjobban az Uj Cimborában? Aztán
terjeszd, ismeresd Jánoska Zsombolyán is ezt a kis
ujságot. Üdvözlünk mindnyájaitokat. — **Koczka Bar-
nuska Bulcsu.** Meglepett ugye az Uj Cimborá? Sok
mesét és verset írunk majd nektek ebbe a kis ujságba,
hogy mindnyájan megszeressétek. Jóska bátya mind-
nyájaitokat üdvözlöl. — **Köves Adrien Szalmár.** Jól van
kislány! Az első kísérlet befutott hozzánk. Várjuk
majd a többit is. A rejtvények jók. Ilyen fajta rejtvé-
nyeket máskor is szívesen közlünk. — **Tereh Sany**
Szalmár. Megkaplunk a rejtvényeddel Sanyika. A kér-
désekre azonban nem feleltél. Az ápr. 30.-i mese-
mondó délutánra léged is meghívunk. Anyuskádnak
szíves üdvözlömetem küldöm. — **Glück Klári és Magdi**
Szalmár. Levélkéteket örömmel olvastam. Jó kíván-
ságotokat köszönöm. A rejtvények jók. Hozni is fog-
juk majd őket. Lehetőleg azonban arra kell töreked-
ni, hogy az a rejtvény eredeti legyen, olyan, amelyet ti
találtok ki. — **Udvari Sándor és Magda Sáros.** Meg-
dicsérlek benneteket rendes, tiszta írásotokért. Nem
írtátok meg, hányadik osztályba jártok. — **Róth Mar-
gitt és Imre Szalmár.** Képrejtvényeteket majd közölni
fogjuk. Mind a négy rejtvény jó. A rajzok ügyesek.
A múlt szám megfejtése azonban nem egészen sike-
rült, mert a Homorod nem Gyivács mellett ered, ha-
nem a Bükk hegységben. — **Gárdos Béla Szalmár.**
A keresztrejtvény megfejtése hibátlan, de a föltett
kérdésekre nem egészen sikerültek a feleletek. Se-
baj. Legközelebb bizonyára nyerni fogsz. — **Lázár**
Valéria Székelyudvarhely. Azt írod Valérka, hogy az
udvarhelyi gyermekek nagy örömmel fogadták a hírt,
hogy megindult az Uj Cimborá s hogy „mind“ meg-
rendelik az Uj Cimborát. Mondd Valérka inkább talán
„soken“. A kiadóhivatal a „sokkal“ is megelégedne.
Mert hogy „minden“ gyermek . . . kicsi Valérka, ke-
vés a pénze most apukának, anyukának . . . —
Szőnyi Baba Torda. Köszönöm Baba a jó kívánsá-
gokat. Adja Isten, hogy úgy legyen, ahogy te kíván-
nod, hogy: minden erdélyi gyermek ujságja legyen
az Uj Cimborá. S ha olyan szerettel fogadják ezt a
kis ujságot, mint te kicsi Baba, meg is érjük ezt az
időt. Kedves szüleidet szeretettel üdvözlöm. — **Ro-
mán Katóka Szalmár.** Az április 30.-i nagy mesemo-
ndó délutánra szeretettel elvárunk Katóka léged is,
meg a főbbi kis barátnőidet is. — **Klein Károly és**
Zober Imre. A könyvet, amelyet az Uj Cimborá kis
könyvtárának ajándékoztál, köszönjük. A rejtvények
jók. Jelen számunkban közlünk is belőle. A román
fordítást csak azután közölhetjük, ha összehasonlí-
tottuk az eredeti szöveggel. — **Palaki Márkuska és**
Valéria Jéke. Megkaplátok-e az Uj Cimborát? Írjá-
tok meg, hányadik osztályba jártok, apuka, anyuka
egészséges-e? Szeretettel üdvözlöl Bátya is.

Rejtvényeink

BETUREJTVÉNY.

tyu tyu
tyu
= ?
tyu tyu
tyu

Beküldte: Klein Károly és Zóber Imre.

Ki jó ki mint tett vet hely mint ugy ébe veti araf jól ágy várj át nyug ugy alusza távol dics álmát érd a napot.

Próbáljátok meg ezeket a szavakat úgy összerakni, hogy négy közmondás jöjjön ki belőle.

Beküldte: Köves Adrien.

Ki találja ki?

Hol volt az első nyelvzavar?
Melyik a világ legnagyobb folyója?
Ki repülte át a Földközi-tengert a „Gerle 13“-al?
Melyik fejedelemségben uralkodott Stefan cel Mare?
Mikor volt a mohácsi vész?

Örömmel láthuk, hogy kis olvasóink körében nagy érdeklődést váltott ki a rejtvények megfejtése. Nem csak helyből, de távol Erdélyből is nap-nap mellett hozza a posta a megfejtett rejtvényeket. De ezenkívül ukaj is érkeznek.

Múlt számunkban közölt rejtvények megfejtői:

Udvari Sándor és Magda, Sáros, Glück Klára és Magdi, Szalmár, Klein Károly, Szalmár, Zóber Imre, Szalmár, Gárdos Béla, Szalmár, Tereh Sanyi, Szalmár, Kiss Ibolya, Torda, Polczér Ili, Kolozsvár, Bencze Domokos, Székelyudvarhely.

A megfejtők közül nyertesek lettek: Udvari Sándor és Magdi, Glück Klára és Magda, Bencze Domokos.

A múlt szám helyes megfejtése:

Keresztrejtvény. Vízszintes: 1. Arany, 5. k, 6. áru, 8. ez, 10. a, 11. hó, 12. rák, 14. szék, 15. ér, 17. ra, 18. k, 19. rém, 11. vihar.

Függőleges: 2. rá, 3. ara, 4. nu, 5. kerék, 7. jókai, 9. zár, 11. hir, 16. méh, 19. ri, 20. ma.

Felelet a „Ki találja ki“ öt kérdésre:

1. A Nagyszamos a Radnai havasokban ered. A Homoród a Bükk-hegységben.

2. A gőzgépet Stephenson György találta fel.

3. Kinizsi Pál Kenyérmezőnél verte meg a törököket.

4. A füstbe ment terv című vers szerzője Kis-kőrösön született.

5. A megfagyott gyermek című verset br. Eötvös József írta.

MIT, KINÉL ÉS HOL VÁSÁROLNAK A KIS CIMBORÁK?

Kós bácsinál mindig kaphatsz,
Ha a pénzzel el nem szaladsz
Toszkát, fűgét, csokoládét,
Nem is százért, csak pár lájért.
Str. Stefan cel Mare (Kazinczy-u.) 2.

Csali mese tündérország;
Ami minden gyermek úgy vár,
Iskolakönyv a táskába,
Kapható Huszár boltjába.
Piața Brătianu (Deák-tér).

Singer Nándor szívesen lát,
Boltjában minden cimborát.
Alkínek van költő pénze,
Könyvet, papírt vehet tőle.
Str. Vasile Lucaci (Hám János-u.)

Hogyha jön a vizsga napja,
Ruhát kap apraja-nagyja.
Hol is adnak minden fajtát?
Spitz Bélánál majd megmondják.
Str. Stefan cel Mare (Kazinczy-u.)

Fontos, hogy a kalap hogy áll
Alkár fiu, alkár kislány.
Weisz Juliska mindig jól ad,
Kalapvenni oda menj hát.
Str. Stefan cel Mare (Kazinczy-u.)

Derec, kifli kőménymagos
Szerelik a gyerekek.
Kis cimborák, hogyha vesztek,
Jeneynél vegyetek.
Str. Stefan cel Mare (Kazinczy-u.)

Mindazon kereskedők, akik az Uj cimborában hirdetnek, az Uj cimborá Családszövetség tagjai-
:-x-: nak 5% kedvezményt adnak. :-x-:

Az Uj cimborá előzetési árai: Romániában ¼ évre 50, ½ évre 100, egész évre 200 Lei. A Családszövetség tagjainak 160 Lei és 10 Lei portó. Egyes szám ára 5 Lei. Magyarországon 12 p. Jugoszláviában 150 dinár. Csehszlovákiában 72 ok.

Uj Cimborá szerkesztősége és kiadóhivatala
Satu-Mare, P. Brătianu No. 3.

Nyomatott:
SZABADSÁJTÓ R. T. NYOMDABÉRILETE
SATU-MARE.